

Prenumerata:

Rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4
kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25,
miesięcznie kop. 75.
Za odnośnienie do domu dopłaca
się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesar-
stwie: koszt przesyłki pocztowej
podane są w nagłówku nume-
ru porannego.

Za granicą (z przesyłką je-
dnorazową) miesięcznie rs. 1 k. 50.
Oddzielna przedpłata na jedno
tylko wydanie *Kurjera* przyjmo-
wana być nie może.

Numer pojedynczy wieczorny
kop. 5; poranny w dni powsze-
dnie k. 3 w niedziele i święta k. 5.

KURJER WARSZAWSKI.

Wychodzi i rozsyła się dwa razy dziennie na Warszawę i na prowincję. W niedziele i święta
uroczyste wychodzi tylko rano, w poniedziałki i dni poświęcone tylko wieczorem.

ROK SZESZCZDZIESIĄTY CZWARTY.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godz. 8-ej rano do 8-ej
wieczorem, w niedziele i święta od godz. 10-ej rano do 1-ej w południe.

Ogłoszenia:

Reklamy: za jeden wiersz
garmontowy albo jego miejsce
pierwszy raz 25 kop., każdy na-
stępny raz 20 kop.

Nekrologia: za jeden wiersz
15 kop.

Zwyczajne ogłoszenia: za ie-
den wiersz petiowy albo jego
miejsce pierwszy raz 10 kop., ka-
żdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia: za jeden wy-
raz pierwszy raz 2 kop., każdy
następny raz 1 1/2 kop.

Ogłoszenia do *Kurjera War-*
sawskiego przyjmuje także Biuro
ogłoszeń Rajchmana i Frendlera
ulica Senatorska 18.

— W ciągu dni ośmiu, poczynając od zeszłej nie-
dzieli, trwa nabożeństwo odpustowe w kościele św.
Marcina (po-augustjańskim) jako obchód uroczysto-
ści Pocieszenia Matki Boskiej. Codziennie przeto
podczas rannego nabożeństwa głoszone jest słowo
Boże. Jutro takowe głosić będzie ks. Kaczyński, wi-
karjusz kościoła św. Aleksandra, w czwartek zaś
ks. Suchecki, rektor kościoła św. Marcina.

Przegląd polityczny.

Po półrocznej jałowej ciszy, na widnokręgu poli-
tycznym poczynają budzić się życie. Wprawdzie odde-
chów wiosenny, które niosą zdrowie i wypromie-
niają człowiekowi wyobraźnię, nie czuć w atmosferze;
w każdym razie weszliśmy w okres historii, pragną-
cy coś porodzić. Czyja dłoń kładnie na widok przy-
byłego na świat maleń, kto mu zechce pieścić i
piosnkę zaśpiewać: „luli, mój maleńki, luli!”, o tem nie
podobna wiedzieć, a wiedząc, trudno mówić... Przeciw
jakim zasadom, interesom i marzeniom grupują się
mocarstwa do solidarnego sojuszu, opinia Europej-
ska a usiłuje przeciw odgadnąć, bo wielce to na zacho-
dzie pani ciekawa. Otóż wedle zgodnych zapewnień
z Paryża i Berlina, a nawet z samegoż Londynu,
pierwszym kozłem ofiarnym nowego zbliżenia się
niektórych mocarstw, jak np. Niemiec i Francji, ma
być — Anglia. Półrządowy organ pana Ferry,
Temps, wyznaje, iż kwestia egipska jest w obecnej
chwili jedyną sprawą międzynarodową w Europie,
trzymaną na porządku dziennym akcji dyplomatycznej.
Nie można było przez zaproszenie mocarstw na
konferencję poruszyć pytania, i z chwilą, gdy kon-
ferencja przybierała trochę niepożądaną kierunek,
stłumić je. Kwestja raz wywołana przed aeropag
Europy, stoi z obliczem sfinksa i potrzeba zagadkę
rozwiązać.

Niemcy podniosły w Londynie kwestję sanitarną
Suez, Francja broniła praw swoich obywateli, o-
bareczonych tytułami długu egipskiego, wszystkie

państwa domagają się wynagrodzenia szkód, wyrzą-
dzonych Europejczykom przez działą admirała Sey-
moura w Aleksandrii. Dostateczny to materiał do
procesu przeciwko Anglii, w którym wszystkie też
państwa skwapliwie pragną odegrać rolę prokuratora
i sędziego. Książę Bismark usiłuje coraz głębiej
wbić klin niezgody pomiędzy dwiema „historycznymi przy-
jaciółkami”, Anglią i Francją, i zaprasza do Warcina
barona Courcela, ofiarując mu dobrowolnie sojusz
przeciw Anglii. *Temps*, odwołując liczne pogłoski
awanturnicze, poręcza całą swą powagą ministerjal-
nego organu, że głównym przedmiotem narad w
Warcinie była sprawa egipska, i że na gruncie jej
podano sobie dłonie przyjaźni, jak gdyby karta Se-
danu wydartą została z historii.

I czyż nie mamy słuszności, mówiąc, że stoimy u
jakiejś kolebki?... Niewiadomo tylko, czy oczekiwa-
ny nowotwór będzie — człowiekiem...

Na radzie ministerjalnej, odbytej d. 30-go z. m.
w Paryżu, zadekretowano odwołanie z Tonkinu jen.
Millota, a powierzenie komendy dotychczasowemu
dowódcy brygady, generałowi Brière de l'Isle. Na tę
uchwałę rządu wpłynęła zapewne do pewnego stop-
nia nieufność, jaką budzi zażyła przyjaźń jen. Mil-
lota z byłym ministrem wojny Thibaudinem. Wa-
żniejszym jednak powodem niełaski jest nierozwaga,
z jaką jen. Millot wysłał pułkownika Dugenne z 700
ludźmi do Langsonu, nie porozumiewając się w pierw-
sz z generałami chińskimi o termin opróżnienia tej miej-
scowości, nie upewniwszy się, czy znają traktat tien-
siński i czy otrzymali w duchu jego instrukcje. Gdy-
by nie lekkomyślność jen. Millota, Francja nie stała-
by dzisiaj nad niepojętą przepaścią wojny z Chi-
namami.

Nagle zatknięcie flagi niemieckiej na wybrzeżach
zachodniej Afryki pochłania dziś uwagę publiczną
niemniej w Anglii, jak w samych Niemczech, gdzie
dumie patriotycznej znowu chlubną złożono ofiarę.
Wszystko pozwala spodziewać się, że akcja koloniza-
cyjna poprowadzona zostanie przeczornie i systematycz-
nie. Każda też wiadomość, dochodząca z tych stron

odległych, świadczy, że koloniści niemieccy starają
się dotrzeć do wnętrza kraju i badać dokładnie wszel-
kie warunki bytu. Telegramy doniosły, że konsul
niemiecki Nachtigal, przybywszy na okręcie wojen-
nym „Möwe” do faktorii kupców hamburskich w
Kamerunie, naprzeciw wyspy Fernando-Po, zajął na
rzecz Niemiec wybrzeża i w dwóch punktach krań-
cowych rzeczonożnego terytorium zatknął chorągiew
niemiecką. Wybrzeże to należy do najżyźniejszych
w Afryce zachodniej, obfituje w palmy, banany,
drzewa farbiarskie, kawę, kakao, kość słoniową itp.,
a klimat jest zupełnie znośny dla Europejczyków.
Przerzynają go rzeki Kamerun i Mungo, tworzące
rozległą deltę; okręty średniej wielkości mogą na
nich wpływać na 48 kilometrów w głąb kraju. Po-
kryte bujną roślinnością stoki góry wulkanicznej
Kamerun, wysokiej 4,194 stóp, sięgają do morza.
Podróżnik francuski dr Lamoitte pisze w dzienniku
Temps, że nowa posiadłość niemiecka ma przed sobą
wielką przyszłość i może się rozszerzyć w głąb Afry-
ki, aż do niezbadanego dotąd jeziora Liba, z które-
go ma wypływać rzeka Benue. Rogoziński, który
od sierpnia 1883-go r. bada północną część teryto-
rium Kamerunu, donosi ztąd o odwiecznych lasach,
kiedy przebywają niezliczone stada słoni. Krajowcy,
negrowie, mają być zdolni do przyjęcia cywilizacji;
żyją po wioskach pod władzą naczelników, mianu-
jących się królami.

Vossische Zig oblicza, że na zachodnich wybrze-
żach Afryki jest reprezentowanych 14 firm hambur-
skich, posiadających 60 faktoryj, mianowicie: w
Sierra-Leone, Liberji, Akkra, Whyda, Popo, Lagosie,
Kamerunie, Gabonie i Ambritz. Bremańskie firmy
posiadają faktorie: w Akkra, Popo, Keta, Lagosie i
Angra-Pequena (Lüderitz'a). Hamburgska firma Gai-
ser'a, posiadająca faktorie w Lagosie, na północ-
nym ujściu Nigru, nabyła świeżo na wyspach Fidżi kilka
faktoryj i plantacji.

P. Gladstone opuścił w środę swój zamek w Ha-
varden i udał się do Szkocji, celem wygłoszenia kil-
ku mów przed wyborcami swego okręgu (Midlothian).

„JAN OSTRORÓG”

Aleksandra Rembowskiego.

„Na środku starego traktu, wiodącego od Sierako-
wa nad Wartą do Poznania, leżała starodawna osa-
da, gdzie się mieściła kolebka Ostrorogów; kto od
kogo wziął nazwę, czy ród od osady, czy miejsce od
rodu, na to trudno odpowiedzieć.”

Trudno odpowiedzieć, bo rodzin wielkopolskich
początek ginie w pomroce naszych dziejów przedhi-
storycznych, nie wyjaśniony żadnym pomnikiem pi-
śmiennym. Wiele z tych rodów wygasło już dziś, in-
ne poszły w rozsypkę, w poniewierkę po świecie da-
lekim, zapomniawszy o swoim dawnym blasku. Do
rodzin istotnie wygasłych należą i Ostrorogowie wiel-
kopolscy. Niejeden mąż dzielny wyszedł z tego gnia-
zda, niejeden strawił życie w służbie publicznej, choć
tryumfy wojskowe nie stanowią najpoważniejszego
ich tytułu do sławy niepomnej.

„Czyni wojenne Ostrorogów mają nawet swą
ciemną stronę. Stanisław bowiem, głowa rodu w
XV-yu wieku, stał się podobno jednym ze sprawców
sromotnego pod Chojnicami pogromu, i jemu, jako
jednemu z wodzów tej nieszczęsnej wyprawy, wyty-
kano zupełną rzecz wojskowych nieznajomość. Ten-
ż sam jednak wojewoda Stanisław, którego chojni-
ckie pole nie okryło sławą bojową, zajmował w ra-
dzie królewskiej stanowisko wpływowo, w sprawach
pokoju nabył biegłości i do rokowań dyplomatycz-
nych coraz częściej używany, sprawiał się zresztą i
dzielnie. Odtąd też Ostrorogowie zostali statystami,
poświęcając się pilnie sprawom polityki domowej i
zagranicznej. Zasiadali na najwyższym w całej
Wielkopolsce krześle senatorskiem, albowiem piasto-
wali godność wojewodów poznańskich. Trzy z rzędu
pokolenia w XV-yu wieku wznoszą się na tenże sam

szczebel: ojciec, syn i wnuk, Sędziwój, Stanisław i
Jan. Tego żaden inny ród wielkopolski nie dokonał!
A nie szli oni samą tylko laską lub względami kró-
lewskimi, ale siłą swego uzdolnienia, bo snadź była
w rodzie żywotność nielada.”

Trzecim z rzędu słynnym Ostrorogiem z XV-go
wieku jest Jan, pierwszy właściwy statysta polski.
Syn i wnuk wojewody, odebrał bardzo staranne wy-
chowanie i wykształcenie. Nie mogąc się już w do-
mu niczego więcej nauczyć, ruszył zagranicę, do roz-
głoszonych owego czasu uniwersytetów. Był w Niem-
czech, Francji i Włoszech, a gdy wrócił pod strzechę
rodzinną, przyszedł z sobą dyplom doktora obojga
praw.

Magnat polski, szanował „*amplissimos honores*” u
uniwersytetu, bo podpisywał się swoim tytułem uczo-
nym na wszystkich aktach, niezapominając o nim na-
wet wtedy, gdy stanął na wysokim szczeblu hierar-
chji dygnitarskiej.

Wróciwszy do kraju, przepędził młody doktor
praw czas niejaki na dworze królewskim, wpływa-
jąc prawdopodobnie, razem z innymi, na sprawy po-
lityki wewnętrznej i poznajając się z rzeczami
kancelaryjnymi; z tego to czasu pochodzi jego dzieło
statystyczne, które zapisało imię jego po wszystkie
czasy w księdze dziejów literatury polskiej niezatar-
temi głoski.

W senacie zasiadł Ostroróg dopiero w r. 1464-ym,
jako kasztelan międzyrzecki, w r. 1472-im, zdaje się,
posunął się na kasztelanję poznańską, a najwyższe
w Wielkopolsce dostojenie, bo województwo po-
znańskie, uzyskał przy schyłku życia, w r. 1500-ym.

Jan nie odznaczył się czynami wojennymi, lecz
miał w sobie ducha rycerskiego, czego dowodem jego
mowa, wygłoszona przed papieżem Pawłem II-im, a
wydobyta z ukrycia przez prof. Pawińskiego.

„Po tylekroć widywałem mnogie tysiące nieprzy-
jaciół — mówił Ostroróg w r. 1467-ym, jako kasztelan
międzyrzecki, wysłany do Rzymu razem z Wincen-
tym Kielbasą, nominatem chełmińskim — i mnogie

ich proporce, co roznosiły postrach śmierci, nigdy
mię one jednak, wyznam, tak nie przerażyły, jak wy,
bezbbronni i t. d.”

Ruszał więc w pole razem z innymi i dumnym był
z tego, że kraj jego zawdzięcza wszelkie swobody
miecziwi rycerskiemu, bo mówił tak dalej z zapałem:

Mimo wybitnego stanowiska, jakie Jan Ostroróg
zajmował w społeczeństwie polskim XV-go w., nie
doczekał się on aż do czasów najnowszych wyczerpu-
jącej monografji. Dopiero niedawno temu poświęci-
ło mu kilku uczonych (pomijając starszego Wegnera,
który pracował bez metody) obszerniejsze studia. Pi-
sali o Ostrorogu: Bobrzyński, Pawiński, Świeżawski
i Caro (niemiec), a obecnie przybył nam nowy przy-
czynek do tego przedmiotu, bo praca Aleksandra
Rembowskiego („Jan Ostroróg i jego memorał o na-
prawie Rzeczypospolitej wobec historii prawa i nauk
politycznych, napisał Aleksander Rembowski, War-
szawa, 1884 roku, główny skład w księgarni Gebe-
thnera i Wolffa”).

Aleksander Rembowski, który jest sam znakomi-
tym znawcą nauk politycznych i fachowo wykształ-
conym statystą, postanowił oznaczyć „stanowisko, ja-
kie Ostroróg zająć powinien w historii nauk polity-
cznych i porównać krytycznie jego teorie z poglądami
poprzedników”.

Cel ten wyklucza z góry wszelkie drobiazgowe po-
szukiwania i sprawdzania, odnoszące się do dat bjo-
graficznych i bibliograficznych, a stawia pracę od-
razu na szerokiej podstawie studjum prawnopai-
stwowego.

Nie moją rzeczą ocenić, czy Rembowski dokonał,
co zamierzał, gdyż nie będąc ani statystą, ani histo-
rykiem, nie mógłbym skontrolować jego twierdzeń;
mogę tylko ze stanowiska ogólnokrytycznego zastą-
nowić się nad układem dzieła, nad jego wartością
literacką, czyli nad tem, jak się autor zabrał do roz-
wiązania swego zadania.

Zabrał się bardzo umiętnie, z równością pisarza

W sobotę mówić miał przed zgromadzeniem gieldy zbożowej w Edyburgu, wczoraj odezwał się powtórnie, a dzisiaj stanąć ma przed olbrzymim meetingiem robotników w Waverley Market.

Br. Z.

Nowe źródło zysków.

(Art. nad.)

Dwa miesiące z górą oddzielają nas jeszcze od terminu otwarcia drogi dąbrowskiej, a przemysłowcy niemieccy wyszukują już stosownych okolic celem eksploatacji bogactw kopalnianych, lub też wysyłają swoich agentów za kupnem rozmaitych surogatów, aby je następnie przerabiać w fabrykach w Niemczech.

Początek zrobił już jeden z bogatych właścicieli zakładów w Dreźnie, przerabiających białka jaj na albumin, znajdujący, jak wiadomo, rozległe zastosowanie w fabrykach płócien, kretonów i t. d., gdzie coraz częściej zastępuje drogą mączkę kartoflaną.

Fabrykant drezdeński wysłał do Nowej Aleksandrii (Puław) kilku komisantów, którzy skupując wielką ilość jaj, sortują je i kolejną na Warszawę wysyłają do Dreźnie.

Okolice Lublina, Kraśnika, Opola, Radomia i Iwangrodu (Dębina) dostarczają najwięcej jaj; hodowla bowiem drobiu rozwinięta jest w niektórych majątkach w lubelskim i radomskim na wielką skalę; włościanie również hodują kury w znacznej liczbie, gdyż zyski, które otrzymują z tego źródła, są bardzo znaczne.

Komisanci wysyłają tygodniowo 6 do 10-ciu tysięcy kóp jaj, opakowanych w drewnianych skrzynkach, zawierających po 144 sztuk; w jednym zaś wagonie mieści się zwykle po 1,500 kóp.

Na miejscu kopa jaj kosztuje rs. 1 kop. 80, wliczając w to utrzymanie kilku ludzi w Nowej Aleksandrii (Puławach), zajmujących się skupowaniem, sortowaniem i opakowaniem.

Koszta te byłyby znacznie niższe, gdyby fabrykantowi niemieckiemu nie stanęli na przeszkodzie komisanci jednej z fabryk warszawskich, którzy dowiedziawszy się o spekulacjach kupca zagranicznego, pośpieszyli do Nowej Aleksandrii (Puław) i wynajęli również lokal na skład jaj, dostarczanych im przeważnie z bliższych okolic miasta.

Skutkiem tego w ostatnich czasach cena jaj znacznie się podniosła; gdy bowiem przed trzema tygodniami komisanci niemieccy płacili zaledwie po 85 kop. za kopę, przed tygodniem cena wynosiła już 95 kop., w bieżącym zaś tygodniu płacono rs. 1 kop. 5.

fachowo wykształconego, bo rzucił nasamprzód kilka uwag ogólnych o naukach politycznych, które nie są bynajmniej „przypadkowym zbiorem najróżnorodniejszych abstrakcyjnych teorii, czyli pewnego rodzaju ćwiczeniem umysłowym, nieujętem żadnymi prawidłami, lecz umiejętnością ścisłą, jak każda inna, wytworem życia, przeznaczonym dla życia.”

„Każdy myśliciel polityczny, czyli statysta, musi być przede wszystkim dzieckiem swojej epoki i jako taki przyjąć spuściznę poglądów ówczesnej doby.” Zdanie to tłumaczy zarzut, czyniony Ostrorogowi przez prof. Caro, który twierdzi, że nasz statysta brał myśli z Reisera lub zostawał pod wpływem husytyzmu.

Określiwszy znaczenie nauk politycznych i cel własnej pracy, przystąpił Rembowski nasamprzód do rozpatrzenia istniejącego już materiału.

Oceniał pokrótce pracę Wegnera, któremu odmawia słusznie przygotowania historycznego i prawnopolitycznego, wykazał, że Bobrzyński uzupełnił badania poprzedniego, zaznaczył odkrycia prof. Caro, który odszukał pierwszy imię Ostroroga w matrikulach studenckich uniwersytetu erfurckiego (w r. 1453-m), streścił za Pawińskim główny zarys biografii statysty polskiego i świegładził na koniec świeżą zupełnie rozprawkę p. Świeżawskiego, publikowaną dopiero wtedy, kiedy już Rembowski oddał pierwszą część swej pracy do druku.

Wyzyskawszy w ten sposób dotychczasowy materiał, przyszedł autor do samego Ostroroga, ponieważ jednak „zamierzył przedstawić teorie statysty polskiego na tle porównawczem prawa i nauki państwowej,” a „w historii prawa państwowego widnieje niezaprzeczona prawidłowość, nakazująca organizmowi politycznemu przebywać pewne formy typowe,” przeto szkicuje poprzednio bardzo słusznie i z wielkim talentem obraz owej epoki, zastanawiając się obszerniej nad prawodawstwem rzymskim i jego wpływem na ustrój społeczny wieków średnich, i poświęcając, jak inaczej być nie mogło, najwięcej miejsca urządzeniom kościoła.

Skreśliwszy ogólny zarys stosunków politycznych Europy zachodniej, rzucił jeszcze Rembowski pełną

Niezawodnie ceny jaj byłyby się nawet wyżej podniosły, lecz komisanci obydwóch fabryk zawarli podobno między sobą ugody, której rezultatem będzie coraz większe spadanie cen.

Ponieważ opakowanie i transport jaj pociąga za sobą znaczne wydatki, które muszą być bezwarunkowo odbite na importowanym do naszego kraju albuminie, dziwimy się przeto niezaradności fabrykantów, dlaczego nie wybudują fabryki albuminowej w Nowej Aleksandrii (Puławach)?

Założenie fabryki nie pociąga za sobą znacznych kosztów; wynajęcie lokalu stosownego, zaprowadzenie suszarni i kupno kilkuset blach do wysuszania białek, dałoby się opędzić kosztem 1,500 do 2,000 rubli.

Rzucamy tę uwagę pod adresem naszych kapitalistów prowincjonalnych; ulokowanie bowiem kapitału w podobnym przedsięwzięciu zapewniłoby im daleko pewniejszą i z szlachetniejszego źródła pochodzącą rentę, aniżeli wypożyczanie pieniędzy na wysokie procenty, przynoszące zwykle, prócz szybkiego pomnożenia kapitału, niezaszczytne miano lichwiarza.

Nowa Aleksandria (Puławy).

J. S.

W kwestji szczególnej.

(Art. nad.)

Szanowny redaktorze!

Kurjer poranny zamieścił obszerną odpowiedź na mój artykuł w sprawie wydawnictwa dalszego ciągu pisma zbiorowego „Na pomoc!” zamieszczony w Kurjerze warszawskim p. n. „W kwestji... szczególnej”, niech mi zatem wolno będzie na te wywody krótko odpowiedzieć.

Z artykułu Kur. por. dowiadujemy się, że p. Z. Słupski nabył niezamieszczone rękopisma przez licytację za rs. 25 kop. 50, ma zatem prawo robić z nimi, jako ze swą własnością, co mu się tylko podoba.

Zasada słuszna, ale tak samo każdy z tych księgarzy, którzy podwyższali cenę pisma „Na pomoc!” mógłby powiedzieć: „ja kupiłem od wydawnictwa egzemplarz za 50 kop. jest on przeto moją własnością i mogę go sprzedawać po cenie, jaką mi się ożnaczyć podoba”.

Mimo to nielicznych tak postępujących księgarzy potępiła opinia za spekulowanie na ofiarach dobroczynnych.

Dalej z artykułu Kur. por. dowiadujemy się, iż ze stu kilkudziesięciu artykułów niewydrukowanych, tylko dziewięćdziesiąt kilka wręczono p. Z. Słupskiemu, inne zaś zostały cofnięte, co znaczy, iż bardzo znaczna liczba autorów nie życzyła sobie wydru-

garzyć jasnych promieni na poprzedników Ostroroga, pragnąc uwydatnić działanie dążeń prawodawczych owych wieków na naukę polityczną i przyszedł w końcu do właściwego zadania swej pracy, do stosunków polskich i do Ostroroga po szczególe.

Przed Ostrorogiem zajmował się nas naukami politycznymi jeden tylko Paweł Włodkowie z Brudzewa, wychowaniec uniwersytetu praskiego przed r. 1400, doktor prawa kanonicznego i rzecznik sprawy polskiej przeciw krzyżakom na soborze konstancyjskim (od r. 1415—1418). Pisarz ten pozostawił między innymi traktat p. t. „Tractatus de potestate Papae et imperatoris respectu infidelium traditus oecumenico Constantiensi concilio”, w którym wyraził swój pogląd na stosunek władzy papieskiej do cesarskiej, czyli, ogólniej mówiąc, na stosunek władzy duchownej do świeckiej. Lecz Włodkowie zajmował się sprawami politycznymi jedynie ze stanowiska religij i moralności.

Pierwszym świeckim statystą polskim jest dopiero Jan Ostroróg.

Wiadomo, że istnieją o „monumencie” Ostroroga najróżniejsze sprzeczne poglądy, choć badacze opierali się prawie na jednym i tym samym tekście. Ponieważ jednak i te same wyrażenia doprowadziły historyków naszych i niemieckich do różnego rezultatu badania, przeto postąpił sobie Rembowski najwłaściwiej w takich razach, bo wysnuł własne zdanie z przytoczonych przez siebie ustępów z „memorjału”, i z własnego przypatrzyl się im stanowiska. W ten sposób powstała, zamiast pracy sprawodawczej, jak autor początkowo prawdopodobnie zamierzał, rzecz na wskroś oryginalna. Bardzo słusznie zwraca autor ciągle uwagę na tę okoliczność, że trzeba robić różnicę między istotą „memorjału” ostrorogowego, a jego formą. Szlachetnie polski wyrażał się bowiem jedynie, miejscami zbyt jedynie, co wprowadziło jego komentatorów w błąd.

Zgodnie z pojęciami nurtującymi nauki polityczne w XIV-tym, XV-tym, a nawet w następnym stuleciu, zajmował się Ostroróg przeważnie wskrzeszeniem pojęcia zwierzchnictwa państwowego, które dobru politycznemu miało zapewnić zwycięstwo nad pry-

kowania ich prac w dodatkowym wydawnictwie, co zapatrywanie moje popiera.

Po tych dwóch ważnych argumentach, dostarczonych mi łaskawie przez Kur. por. sędzę, iż mogę nad innemi nie wchodzić w szczegółową dyskusję.

Winienem tylko odpowiedzieć na wprost do mnie wystosowaną interpelację, że tajemnie redakcji pisma „Na pomoc!” nie znam, sędzę tylko, iż nie ma na świecie redakcji, która by mając wolny wybór pomiędzy kilkuset artykułami nie wybrała z nich najlepszych, chyba gdyby chciała pismo zapełnić samemi pracami swoich członków, czego przecież w danym wypadku być nie mogło, bo ze stu kilkudziesięciu autorów kilku tylko należało do redakcji i ci za mozołną swą pracę na podejrzenie rzucone w Kur. por. nie zasłużyli.

Racz przyjąć, szanowny redaktorze itd.

Jeden z odrzuconych.

Echa kąpielowe.

XXI.

Kołobrzeg w sierpniu.

Jeżeli, czytelniku, chcesz mieć pojęcie o Kołobrzegu kąpielowym, czyli tak zwanem Colbergermünde, to wyobraź sobie przeszleżny, cienisty park, przeszło milę długości mający, rozrosły szerokim pasem częścią nad brzegiem Bałtyku a częścią przy ujściu Persanty.

„Münda”, urządzona z całym komfortem dla użytku publiczności, ściągą tu licznych kuracjuszków, checiwych spokoju i odpoczynku po całorocznych trudach.

W lipcu i początkach sierpnia Kołobrzeg roi się mnóstwem gości, szczególnie z Berlina, dla którego miejscowość ta stanowi formalne „ferienbad”.

Ze wszystkich miejsc kąpielowych niemieckich Kołobrzeg jest jedynym, w którym znajdują się naturalne solankowe, błotne, a zarazem także morskie kąpiele. Pięć źródeł dostarcza poważnej ilości solanki, której analiza wykazała pięcioprocentową zawartość soli, z niewielkim stosunkowo dodatkiem bromu i jodu. Miejscowi lekarze, o ile mogą, starają się podtrzymywać kąpiele solankowe, dlatego też nikt z przybywających na kurację nie uzyska od doktora pozwolenia kąpania się w morzu, dopóki nie wykapie się przynajmniej 6 do 12-tu razy w solance.

Kąpiele morskie dla dam w r. z. zostały powiększone o 100 numerów, tak, iż dziś liczą 260, gdy dla mężczyzn mamy zaledwie 99 ciupek, wskutek czego natłok, szczególnie w rannych godzinach, bywa tak wielki, iż niejednen z kuracjuszków płci brzydkiej nieraz pół godziny i dłużej wyczekiwać musi na swoją kolej.

Ceny mieszkań w sezonie feryjnym są bardzo drogie, później naturalnie tanieją. Za jeden pokój na piętrze

watą i nad interesami korporacji, nie mogących współzgodnego z państwem zajmować stanowiska. Zwierzchnictwo polityczne odróżnia Ostroróg wyraźnie od powagi, w imię której kościół nad sumieniami panuje, oraz od władzy wykonawczej przez właściciela nad własnością. Zwierzchnictwo polityczne mogło jednak w XV-tym w. odżyć przeważnie w monarchizmie i przez monarchizm, nie więc dziwnego, że i Ostroróg, jakkolwiek w lakonicznych wyrażeniach, zastanawia się nad istotą królewskości, wskazując jaka powinna być w rzeczywistości.

W słowach tych zawarł Rembowski treść „monumentu” ostrorogowego.

Nie rzeczą laika zapuszczać się w istny las dalszych szczegółowych już wywodów i twierdzeń autora. Należy to zostawić znawcom fachowym. Zanim to jednak nastąpi—na co prawdopodobnie długo poczekamy—bo recenzje prac naukowych „nie opłacają się weale”, pozwalam sobie zwrócić uwagę na to dzieło, którego najlepszą pochwałą jest zapewnienie, że zajmie ono nawet niefachowego czytelnika.

Bo Aleksander Rembowski należy do umysłów światłych i wytrawnych. Czuć na każdej stronnicy jego dzieła, że uczył się wiele i umiał to, czego się nauczył, uporządkować. Jest ład w tej głowie i w tem, co z niej jasnym tryska promieniem.

Rembowski komponuje przejrzysto, panuje zupełnie nad materiałem, wyraża się zrozumiale, a pisze jedynie, treścią, jak gdyby okresy mieczem wyrąbywał, pełen siły niespożytej, pełen werwy iście męskiej. W pracach jego nie ma czezej, niepotrzebnej gadaniny lub frazeologii kwiecistej. Język jego żyje, ma krew, nerwy, temperament, jest wytworem indywidualności oryginalnej, samoistnej.

Wszelchstronne wykształcenie humanistyczne, a gruntowne prawnopaństwowe, jasność poglądów i logiczność wywodów, ład w kompozycji, a siła w dykcji—oto zalety, które pozwalają zaliczyć Aleksandra Rembowskiego do najznakomitszych pisarzy naszych.

Oby takich przybywało więcej!...

Teodor Jeske-Choiński.

placi się tygodniowo w lipcu i początkach sierpnia 30 marek, co stanowi 15 rs., a są i tacy, co za 2 pokoje na 5 tygodni płać 150 rs. Tańsze mieszkania i w sezonie feryjnym można znaleźć, ale albo zbyt wysoko, albo też zbyt daleko od „Müudy”. W drugim sezonie za to można mieć za 25 marek mieszkanie, za które poprzedni lokator płać 60, a większe albo mniejsze w odpowiednim stosunku.

W stosunku do mieszkań, w głównym sezonie wszystko drożeje, wszędzie zaprowadzają się „ceny kąpielowe”. Pożywienie w kuchniach niemieckich nietylko jest bardzo drogie, ale prawie niemożliwe. Nasz ziomek, p. L. Kurnatowski z Poznania, który zachęcony przez obywateli wielkopolskich, już od lat 5-iu corocznie urządza tutaj filję swojego zakładu, daje jeść wcale nieźle, ale także drogo. U niego też jedynie znaleźć można, i to w znacznej liczbie, pisma polskie (z warszawskich naszego *Kurjera*, *Gazetę warszawską* i parę ilustrowanych).

Jednym słowem, na bardzo oszczędne utrzymanie w Kołobrzegu w sezonie feryjnym potrzeba dziennie 6 do 8-ku marek.

Główną rozrywką kuracjuszków jest przechadzka na Strandschloss, z kądem rozpościera się prześliczny widok na morze. W r. 1881-ym wybudowano tu dość szeroki pomost w kształcie litery T, 120 metrów długi, do połowy w morze wsunięty, który Niemcy nazywają *mäch-tige*. Jednakże, jak chodzi pogłoska, dwa lata temu zerwały się *mäch-tige* belki i kilkanaście osób doznało bezpłatnej kąpeli... Mimo to publiczność pogodziła się z pomostem i zazwyczaj panuje na nim przeludnienie.

Wystawiono również na wybrzeżu wielką szklaną nallę, około 150 metrów długości, w której niedawno jakichś dwóch przemysłnych Niemców ustawiło tak zwany *jockey-billard*, przypominający ruletę... Trzy rzuty kosztują 30 fenigów. Publiczność garnie się dziwnie do nowej zabawki, a Niemcy ładują kieszenie!

Dla pragnących wrażeń podróży morskiej co drugi dzień wychodzi z portu statek spacerowy, zabierający na pokład przeszło 300 pasażerów. Za opłatą jednej marki można użyć przyjemnej przejażdżki po morzu, trwającej przeszło trzy godziny. To też nawał pasażerów jest zawsze znaczny, a w dni świąteczne, ażeby wszyscy amatorowie zabrać się mogli, trzeba wysłać statek dodatkowy.

Kółko polskie jest dosyć liczne. Pomorczycy, nie wyłączając okolic Warcinu, nie odznaczają się ani dobrem wychowaniem, ani wielkimi dla nas sympatjami... To też nie uważają za potrzebne tać się ze śmiechem gdy się przysłuchują naszej mowie, a niekiedy nawet są tak po pomorsku impertynency, iż za plecami mówiącego powtarzają poprzekręcane polskie słowa.

Z Wielkopolski przybyło dosyć księży i obywatelstwa, z Warszawy i Królestwa nie wiem czyby się znalazło więcej nad 20 rodzin.

Rodziny te łączą się w jedno kółko i z otwartymi rękami przyjmują nowych przybyszów...

Dublańczyk.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

== Mosk. Wied. donoszą, iż za zgodą ministerjum sprawiedliwości i ministerjum komunikacji, wkrótce uchwalone być mają następujące przepisy o stosunku rządu i wierzycieli prywatnych do towarzystw kolejowych: 1) park kolei nie stanowi zupełnej własności towarzystwa akcyjnego, lecz należy doń jedynie z prawa warunkowego i terminowego, nadanego przez rząd w koncesji; 2) każde towarzystwo kolejowe ma być uważane jako przedsiębiorca, który podjął się, pod pewnymi warunkami, transportowania pasażerów i towarów w ciągu udzielonego terminu, po upływie którego przedsiębiorstwo przechodzi w ręce rządu; 3) należący do każdego towarzystwa kolejowego majątek, zarówno jak i nadane prawa i przywileje, winny się uważać za całość niepodzielną, nie mogącą być alienowaną częściowo; 4) o bankructwie towarzystw kolejowych decydują właściwe sądy okręgowe, przyczem rząd ma prawo zatrzymać kolej w swojej administracji; 5) rząd ma prawo pozbawić towarzystwo praw eksploatacji danej kolei, jeśli tylko towarzystwo to nie będzie wykonywało przepisów taryfowych, porządku i bezpieczeństwa.

== Z dniem 15-tym b. m. zaprzestają kursować pociągi spacerowe, wysyłane w święta i niedziele przez wszystkie nasze koleje do podmiejskich stacji.

== Z powodu nader ożywionego ruchu, zarząd kolei nadwiślańskiej postanowił wypożyczyć pewną ilość wagonów towarowych pod przewóz zboża.

== Plant kolei nadwiślańskiej z powodu wykolejenia się wagonu na przystanku Wawer, tegoż samego dnia jeszcze doprowadzono do należytego porządku.

== Według urzędowego sprawozdania, cyfra kar

pieniężnych, pobranych od pracowników kolei nadwiślańskiej w r. 1883-im przenosi rs. 1,200.

== Zarząd miasta, ze względu na liczne zaległości podatkowe i potrzeby kasy miejskiej, postanowił przystąpić do wzmocnienia środków egzekucyjnych, w razie zaś nieskuteczności takowych, zamierza pociągnąć zalegających kontrybuentów do odpowiedzialności sądowej, w myśl art. 29-go ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju.

== Podmajstrzy cechu szewców warszawskich odkryli nadużycia w administracji kasy chorych i emerytalnej, skutkiem czego wystąpili przeciwko winnym z akcją sądową, czyniąc zarazem starania o odłączenie kasy swojej od kasy majstrów zgromadzenia.

== Dowiadujemy się, iż grono specjalistów zamierza urządzić w Warszawie coroczne wykłady dla gorzelników, i w tym celu wystąpiło już do Muzeum rolnictwa i przemysłu o udzielenie lokalu; wykłady mają trwać przez dwa miesiące każdego roku.

== Ciągnięcie 2-iej klasy 148-iej loterii klasycznej rozpocznie się w dniu 5-ym b. m., tj. w piątek, w sali losowań Banku polskiego.

== Bawią obecnie w Warszawie gubernatorzy gubernij: łomżyńskiej, piotrkowskiej, kieleckiej, radomskiej i siedleckiej.

== Prezes 1-go departamentu izby sądowej rz. r. st. Holewiński powrócił w dniu wczorajszym do Warszawy.

== Z teatru i muzyki.

* W sali teatru Nowego umieszczono na parapetach pierwszego piętra tarce, zabezpieczające publiczność lożową od blasku i gorąca kandelabrow gawozowych.

* Dzisiejszego przedstawienia opery Ponchiello „Narzeczeni” dopełni balet p. t. „Wesele w Ojcowie.”

* Niebawem rozpoczyna się próba z czarodziejskiej komedii Szekspira „Sen nocy letniej”, która w pierwszych dniach nadchodzącego sezonu ukazać się ma na scenie.

W wykonaniu arcydzieła tego wezmą udział panie: Lidowa (Tytania), Ładnowska (Helena), Marcello (Hermja), Nowakowska (Hipolita), Wisnowska (Puk); pp. Chomiński (Dudka), Grzywiński (Tezeusz), Jaskiewicz (Głodniak), Kotarbiński (Demetrjusz), Krogulski (Ryjek), Ładnowski (Lyzander), Ostrowski (Spodek), Prażmowski (Oberon), Stromfeld (Pigwa), Sikorski (Spój) i Waliszewski (Egeusz).

Czynnym będzie również balet i chór teatru Wielkiego.

== Kalendarze.

Ukazało się już w handlu księgarskim kilka kalendarzy na rok 1885-ty.

Wydawcy ich jednak sądzą widocznie, iż konkurencja wydawnicza polegać winna na pośpiechu wydania, a nie na doborze i starannem opracowaniu treści...

== Lecznice dla niezamożnych chorych.

Przyznać należy, że do liczby instytucyj prawdziwie dobroczynnych dla ludzi niezamożnych, należą lecnice a cyfry statystyczne jak najwymowniej świadczą, jakie dobrodziejstwo przynoszą one społeczeństwu.

Jest jednakże pewna niedogodność, na którą nieraz zdarzyło się nam słyszeć narzekania.

Niektórzy z pp. lekarzy nie przychodzą do lecnicy w czasie oznaczonym, lecz zwykle spóźniają się o pół godziny.

Samo wyczekiwanie kolei już jest męczącym dla chorego, a cóż dopiero gdy trzeba tak długo czekać na przyjście p. doktora w salach niebardzo wielkich, w których, jeżeli się zbierze kilka osób, powietrze staje się dusznem i ciężkiem do oddychania.

Spóźnienia podobne tak weszły w rutynę nietylko u nas, ale i zagranicą (niedawno pisał o tem *Figaro*) że stali chorzy wiedzą już, kiedy przyjść mają, ci tylko, którzy tych zwyczajów nie są świadomi, muszą wyczekiwać daremnie...

Ponieważ do lecnicy przychodzą przeważnie ludzie pracy, dla których „czas to pieniądz”, śmiało więc powiedzieć można, że co na taniej poradzie zyskają, to na czekaniu tracą!

== Bez skutku!

Wspominaliśmy niedawno o oświetleniu ulicy Świętokrzyskiej, zwracając uwagę iż jedna latarnia wcale nie daje światła.

Wzmianka ta nietylko, iż nie odniosła pożądanego skutku, ale na domiar złego wczoraj już dwie latarnie się nie paliły.

Być może, iż po tej drugiej wzmiance zagaśnie jeszcze jedna latarnia, widocznie bowiem Towarzystwo deussauskie rządzi się w tym punkcie miasta prawem odwetu...

== Nowy nabytek.

Ulicy Marszałkowskiej przybył nowy zegar, umieszczony przez właściciela firmy zegarmistrzowskiej.

W braku miejskiego, nowy ten zegar prywatny stanowi pożądaną dla publiczności nabytek, naturalnie o ile w kaprysach nie pójdzie za przykładem kolegów...

== Kąpiele wiślane.

Jesienne powietrze odstrasza poczyną mniej wytrwałych od używania kąpeli wiślanych.

Dwie łazienki już zamknęły swoje podwoje.

== Przepowiednia.

Z gąsienic, które bieżącego lata przyczyniły znaczne szkody wśród ulicznych kasztanów, wytworzyła się wielka liczba jasnożółtych motyli.

Starzy ludzie zapewniają, iż zjawienie się tych motyli jest nieomylną przepowiednią długotrwałego ciepła i pogody.

W prognostykach meteorologicznych, jak widzimy, motyl jest symbolem stałości, w każdym razie jednak i bez motyli na brak pogody uskarżać się nie możemy.

== Osobliwa dyskrecja.

W jednym z pism codziennych pewien właściciel składu kosmetyków zawiadamia, iż „sprowadził od pierwszorzędných firm zagranicznych znaczny zapas różu, pudru oraz ołówków do brwi, ciesząc się szerokim uznaniem tutejszych piękności”.

Ani słowa, doniesienie wcale dyskretne i przemawiające na korzyść... czarownych warszawskich piękności...

Szczęściem, iż w rzędzie tych czarodziejek znajduje się spory kontyngens takich, które nie korzystają z uprzejmości handlującego...

== Zaufany buchalter.

W jednej z tutejszych firm handlowych pracował w charakterze buchaltera 27-letni Z. E.

E. w krótkim czasie zyskał sobie zaufanie pryncypała, powierzono mu więc załatwianie wszelkich interesów pieniężnych.

W dniu wczorajszym, zawsze punktualnie przychodzący do kantoru E., jakoś się nie pokazał.

Posłano do mieszkania, lecz i tam go nie było...

Niedługo jednak nieobecność buchaltera pozostała tajemnicą.

Przekonano się, iż odebrawszy onegdaj 5,500 marek E. znikł bez śladu.

„Zaufanego buchaltera” ściga policja.

== Po pijanemu.

Na ulicy Dzielnej spostrzeżono jakiegoś człowieka, który leżał na chodniku bez zmysłów.

Przekonano się, iż był to znany pijak i awanturnik Józef Mazurek.

Kiedy go podniesiono, Mazurek dotąd bezwładny, okazał zadziwiającą siłę i stawiał opór, nie chcąc się dać odprowadzić do cyrkułu.

Pobił mocno dwóch policyantów, jednemu odgryzł palec u lewej ręki, a rewirowemu rozbił zegarek w drobne kawałki.

Nareszcie po długich usiłowaniach zdołano awanturnika zanieść na rękach do aresztu cyrkułowego.

== Przy pracy.

W dniu wczorajszym w fabryce stali na Nowej Pradze robotnik Teofil Karczewski, przygnieciony został buforami wagonu.

Nieprzytomnego z ciężkimi obrażeniami przywieziono do szpitala na Pradze, gdzie w parę godzin życie zakończył.

== Podrzucenie.

W dniu dzisiejszym nad ranem w krzakach ogrodu Saskiego znaleziono podrzucone niemowlę płci żeńskiej, kilka tygodni życia liczące.

Podrzutka odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

== Wypadki.

Na ul. Zielnej pod nrem 7 w mieszkaniu K., gotowano farbę do zaprawiania podłogi, która zapaliła się i oparzyła dotkliwie dwie służące. — Na Zakroczymskiej spadł z konia Wojciech D. i uległ złamaniu prawej nogi oraz ciężkiej ranie na głowie. — W alejach Jerozolimskich Zofja N., zranioną została dyszlem wozu roboczego w głowę. — Na Pańskiej pod nrem 22 zapaliły się sadze; ogień ugasił mieszkaniec.

== Most pod Iwangrodem (Dęblinem).

Po fatalnej katastrofie, w której fale wezbranej Wisły zniszczyły daleko już zaawansowane roboty około budowy mostu pod kolej żelazną dąbrowską, dłożono wszelkich starań, aby rezultat kłeski zredukować do jaknajmniejszych rozmiarów.

Wzięto się do pracy nadzwyczaj energicznie i zrobiono co się tylko dało, aby opóźnienie zawaleniem się spowodowane nie było znaczne.

W obecnej chwili stan robót przedstawia się jak następuje.

Jak wiadomo, przyczółek prawy i pierwsze prześło w katastrofie ocalały.

Przyczółek lewy t. zw. radomski wykończy się, kesson jego pogłębia się i roboty około tej części będą wykończone w przyszłym tygodniu.

Rusztowanie pomocnicze do wszystkich pięciu prześłów w miejsce zwałonego jest już gotowe.

Przeszło drugie też jest na ukończeniu i gotowe będzie w połowie przyszłego tygodnia.

Przeszło trzecie oddane być ma w zupełności dnia 20-go września, czwarte około 20-go października, piąte i ostatnie około 20-go listopada.

Tak więc opóźnienie w wykonczeniu mostu będzie razem wynosiło niecały miesiąc, gdyż, jak wiadomo, pierwszy termin naznaczony był na dzień 1-go listopada.

Tymczasowo węglarki, maszyny itp. dla nowej kolei przewożą się przez Wisłę na krypach.

W tym też tygodniu urządzone zostanie oświetlenie elektryczne z specjalnem zastosowaniem do roboty nocnej.

= Nowy dworzec.

W Koluszkach wznosi się obecnie nowy budynek drewniany do użytku kolei dąbrowskiej.

Budynek będzie mieścił sale poczekalne i bufet kolejowy.

= Tunel piaskowski.

Gaz. kiel. donosi, iż budowa tunelu pod Miechowem, urzędowo nazwanego „Piaskowskim”, od wioski sąsiedniej Piaskowca, za dni kilka będzie kompletnie ukończony.

Tunel ten, systemu belgijskiego, dźwiga na sobie kilkunasto-sążniowy pokład wapienia marglowego, na całej zaś długości swojej został obmurowany cegłą, a w pośrodku i przy wylotach opatrzone w otwory do założenia min.

Plan tunelu sporządził inżynier Weiler, roboty zaś wykonał przedsiębiorca p. Józef Bloch.

Długość tunelu wynosi 381 sążni rosyjskich.

= Wizyta pasterska.

Z Siedlec donoszą nam, iż JE. biskup lubelski ks. Wnorowski w ciągu jednej niedzieli udzielił bierzmowania 1,200 osobom.

JE. opuszcza Siedlce w dniu dzisiejszym.

= Odpust.

Z ordynacji zamojskiej donoszą nam, iż w dniu 8-ym b.m. w Janowie ordynackim odbędzie się wielki odpust.

Na uroczystość tę spodziewanym jest JE. ks. biskup lubelski.

= Zmiana.

Z Grodna donoszą, iż dziekan kościoła farnego grodzieńskiego Małyszewicz został niedawno ze swej posady usunięty.

JE. ks. biskup Hryniewiecki obowiązki proboszcza parafji powierzył ks. Zauścińskiemu, kapelanowi gimnazjum w Grodnie.

= Resursa radomska.

Z Radomia donoszą, iż resursa miejscowa rozwija się bardzo korzystnie.

Sprawozdanie za r. 1883-ci przekonywa, iż liczba jej członków powiększyła się w porównaniu z rokiem poprzedzającym o 74 osoby, a cyfra dochodów o sumę 2,892 rs. 69 kop.

Natomiast zmniejszył się o rs. 200 dochód z kar za grę w karty po godzinie 1-szej w nocy.

= Operetka lubelska.

Korespondent nasz donosi, iż nauczyciel muzyki w Lublinie, p. Alfons Czarnecki, skomponował operę komiczną p. t. „Garybaldziści”, do której libretto dorobił także lublinianin, p. Jan Warchocki, sprawozdawca teatralny miejscowego dziennika.

Operetka, o której mowa, ukazać się ma w blizkim czasie na scenie lubelskiej.

= W drodze.

W dniu wczorajszym pomiędzy Warszawą a Radzymiinem zmarł nagle, siedząc na kozle furman Jan B.

Właściciel ekwipaży p. W., przywiózł sam nieboszczyka do domu.

Przyczyną nagłej śmierci była apopleksja.

= Pożary.

W Pińczowie spaliła się niedawno oficyna domu, mieszczącego biuro powiatu.

Spłonęły części archiwum i papiery komisji konskrypcyjnej. Dzięki energii straży ochotniczej, ogień zdołano ująć.

Podobno pożar powstał z podpalenia. W miasteczku znowu Żarnowcu spaliło się w zeszłym tygodniu 63 stodół ze zbożem.

Straty wyniosły około 52,000 rs.

Mieszkańcy pozbawieni zostali całej krescencji tegorocznej.

ZE ŚWIATA.

× Niemcy o Matejce. Na wystawie berlińskiej znajduje się portret dra Dietla, wykonany przez Jana Matejkę. O pracy tej pisze Berl. Börs. Courier jak następuje: „Zdaniem naszym umieszczono ten portret bardzo niewłaściwie w dolnych salach, gdyż należy mu się bezwzględnie miejsce zaszczytne w górnych. Pomimo jednak niekorzystnego bardzo pomieszczenia, nie można tego dzieła pominąć. Jest to najlepszy portret na wystawie berlińskiej i zaćmiewa wszystkie inne. Żaden z wystawców niemieckich nie wyrównał Matejce potężnym pomysłem i śmiałością wykonania. Jest to dzieło prawdziwie klasyczne. Niewesołą to rzeczą dla nas, gdy trzeba przyznać, iż malarz polski przewyższył naszych, lecz musimy jednak oddać świadectwo prawdzie. Jest tak, niestety!”

× Konserwator zabytków szlaskich w muzeum wrocławskim, malarz A. Berg, zmarł nagle w Hallstadt na apopleksję płuc. Urodzony w r. 1825-ym w Berlinie, ukończył studia gimnazjalne i uniwersyteckie w Bonn, gdzie słuchał prawa, gdyż zamierzał poświęcić się karierze dyplomatycznej. Później jednak przerzucił się do sztuki i pracował na tem polu gorliwie głównie jako rysownik i krajobrazista. Dwa jego obrazy, widoki Aten, znajdują się w posiadaniu cesarza niemieckiego.

× Pod złowrogim tytułem dziennika cholerycznego *Cholera Zeitung*, wychodzi obecnie w Niemczech czasopismo, poświęcone tej straszliwej epidemii. Nie jest to świsstek humorystyczny, jak francuski *Le Choléra*, lecz organ poważny, podający środki przeciw cholery, jako też zbierający skrzętnie różne wypadki i zdania osób prywatnych. Ten sam dziennik wychodził już raz w r. 1831-ym podczas cholery, grasującej naówczas w Królewcu. Wydawca, który odnowił to stare przedsiębiorstwo, pisze na wstępie bardzo słusznie, iż życzyłby sobie, aby mógł jaknajrychlej z stanowiska swojego ustąpić...

× Profesor Jäger, osławiony wynalazca duszy w organach powonienia, znalazł nareszcie gorliwego wyznawcę swoich bałamutnych teorii w osobie jakiegoś pastora, podpisującego się „S. z B.” Pastor ten wydał broszurkę, popierającą twierdzenie Jägera. Teoria powonienia zamyka się w jednym zdaniu, mianowicie: „ciało jest to, co możemy widzieć i pochwycić, a dusza tem, czego nie można wprost ani widzieć ani pochwycić, ani nawet powąchać.” Dziwić się tylko trzeba, że się Jägerowi zdaje, iż odkrył coś nowego...

× Sardou napisał dramat p. t. „Toodora”. Bohatka jest słynna cesarzowa Teodora, małżonka Justyniana I-go. Sara Bernhardt ostrzy już zęby na tę rolę, lecz nie uzyskała dotąd pożądanego bardzo pozwolenia autora.

× Carlotta Patti, dzisiejsza pani de Munc, spadła w Paryżu ze wschodów i złamała nogę.

× Żądło pszczoły uważano dotąd jedynie za broń pracowitego stworzonka. Najnowsze jednak badania wykazały, iż żądło służy pszczole nie tylko do obrony, lecz także do zbierania kwasu mrówczego, który jest potrzebny miodowi jako pierwiastek zachowawczy. Miód, oczyszczony za pomocą ciepła i wody z owego kwasu, t. z. syrop, ulega, jak wiadomo, bardzo szybko zepsuciu. Miód pszczoł dzikich, gnieźdzących się w lasach, ma dlatego smak i zapach silniejszy, gdyż zawiera w sobie więcej kwasu mrówczego, aniżeli miód pszczoł oswojonych.

× Chińskie zwyczaje i obyczaje. Wiele ze zwyczajów i obyczajów chińskich są wręcz przeciwne zwyczajom i obyczajom europejskich. Chiny stanowią pewnego rodzaju antypody dla nas... I tak: my czernimy buty szuwaksem, a oni je białe; nasze kobiety noszą długie suknie z krótkimi rękawami, a chinki krótkie suknie z długimi rękawami; u nas wachlarze używają wyłącznie kobiety, w Chinach zaś mężczyźni i t. d. Podobnie istnieje tam wręcz przeciwny porządek przy podawaniu obiadu: u nas podają się naprzód gorące, rzadkie potrawy, a w końcu obiad leguminy, podczas gdy obiad chiński kończy się zupą. Chińczycy przy stole nie używają ani nożów ani widelców, jedzą pałeczkami, które trzymają w prawej ręce. Nie jedzą pieczeni, mleka, masła i sera, zato zjadają z apetytem młode psy, koty, myszy, żmije, ptasie gniazda i t. p. U nas honorowem miejscem przy stole jest prawa strona, u nich lewa. My płacimy doktora gdy jesteśmy chorzy, chińczycy zaś odpłacają swoich lekarzy dopóki zdrowi, gdy zachorują nie im za leczenie nie płacą... U nas zdarzają się wypadki, iż zabijamy człowieka, który nas zbezcześcił, u chińczyków zaś w takim razie szczytem zemsty jest samobójstwo. Na konia w Europie siada się z lewej strony, w Chinach zaś z prawej, prztem chińczycy jeżdżą konno jak u nas damy, a chinki dosiadają konia po meżku. Podczas pełni księżyca chińczycy zazwyczaj zapalają daleko więcej lamp aniżeli podczas nowiu. My śpimy na miękkich poduszkach, a oni na drewnianych. Nasze szylidy przybijają się przeważnie poziomo, a u nich pionowo i t. p. Słowem, wszystko na opak...

Na powodzian.

Z ofiar robotników pracujących w fabryce guzików Jana i Stanisława Grossman w Częstochowie, przeważnie z 5-kopiejkowych składek zebrano rs. 10 k. 77½, właściciele tejże fabryki rs. 10, robotnicy pracujący przy piecach wapiennych L. Grossmana i syna w Częstochowie k. 80, właściciele tychże pieców rs. 5.

— Klucze znalezione w ogrodzie Saskim d. 29-go z. m. za udowodnieniem są do odebrania w naszym kantorze.

Nekrologja.

† Ś. p. Marja z Waliszewskich 1-go ślubu hrabina Badenowa, 2-go ślubu Lesiewska, opatrzona św. sakramentami rozstała się z tym światem w dniu 1-ym września 1884 r., w 71-ym roku życia. Wyprowadzenie zwłok nastąpi dnia 3-go września r. b., to jest we środę o godzinie 5-iej po południu, następnego zaś dnia o godzinie 10-iej rano w kościele św. Aleksandra odbędzie się nabożeństwo żałobne, na które rodzina zaprasza krewnych przyjaciół i znajomych. —2774—

† Ś. p. Genio Tarnowski, żył lat 2 miesięcy 8, powiększył grono aniolków dnia 1-go września 1884 r. Pograżeni w smutku rodzice zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok z kościoła Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej we środę, to jest dnia 3-go września r. b. o godzinie 6-iej po południu, na cmentarz powązkowski. —2780—

† We środę, tj. dnia 3-go b. m., o godzinie 10-iej zrana odprowadzają w kościele Przemienienia Pańskiego przy ulicy Miodowej, wotywa żałobna za duszę ś. p. Józefa z Majiszewskich Walkiewicz, na którą pozostałe dzieci zapraszają krewnych i znajomych. —2767—

† We środę, to jest dnia 3-go września 1884 r., jako w rocznicę śmierci ś. p. Marcelego Chybczyńskiego, odbędzie się nabożeństwo żałobne o godzinie 10-iej rano w kościele św. Krzyża, na które pozostała żona z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych. —2777—

† Wszystkim, którzy towarzyszyli w dniu 30-ym sierpnia r. b. odprowadzeniu na wieczny spoczynek zwłok ś. p. Barbary Lortsch, składa serdeczne podziękowanie.

—2765—

Mąż z rodziną.

Z Cesarstwa.

Petersburg 31-go sierpnia. — Z Berlina donoszą dziennikowi *Politik*, że w dyplomatycznych niemieckich sferach zapewniają, jakoby p. Giers jeszcze przed upływem sierpnia miał przybyć do Berlina a ztamtąd udać się do Wiednia.

Petersburg 31-go sierpnia. — Do attentowania przy zbliżających się jesiennych manewrach wojsk niemieckich, ministerjum wojny delegowało generał-adjutanta, generał-lejtnanta Richtera, dowódcę 37-go pułku dragonów Dubrowskiego i podpułkownika generałnego sztabu Butakowa. Oprócz tego także otrzymał polecenie znajdowania się na manewrach wojennych agent przy poselstwie rosyjskiem w Berlinie, generał-major Daller.

Petersburg 31-go sierpnia. — Według telegramu Agencji Reutera z Wiednia, sułtan zamierza przeznaczyć na spłatę wynagrodzenia, przypadającego Rosji za wydatki wojenne, niektóre dochody, pobierane z prowincji Trebizondy i Kostambułu.

Petersburg 31-go sierpnia. — W gazecie *Nowoje wremja* czytamy: „W liczbie dokonanych w Szwajcarii aresztowań, szczególną uwagę zwróciło aresztowanie niejakiego Pfaua w Bazylei. Podeszła rewizja w jego mieszkaniu znaleziono dwie skrzynie z patronami i ogromną masę anarchicznych broszur i gazet, przeznaczonych do wysłania do Tyrolu. Widocznie Bazylea służyła za jeden z anarchistycznych centrów, zkad rozsyłano zagranicę broń, materiały wybuchowe oraz książki i gazety podlegające cenzurze. Jednocześnie z wymienionym Pfauem uwięziono także niejakiego Worowskiego, który w czasie aresztowania stawiał silny opór policji. Mówią, że szwajcarskie władze i nadal myślą postępować równie sprężyście. Aresztowani będą oddani pod sąd pod zarzutem podżegania do buntu.”

Petersburg 31-go sierpnia. — W *Petersburskich wiadomościach* czytamy: „Telegram ze Lwowa z d. 27-go sierpnia przyniósł wiadomość o uwolnieniu z austriackiego więzienia znanego galicyjskiego patrioty o. Naumowicza. Według słów telegramu, przy wyjściu z więzienia o godzinie 4½ zrana powitała go liczna galicyjska drużyna, która na niego czekała przez całą noc. Następnie w ciągu całego dnia odwiedzały go deputacje od wszystkich stanów galicyjskiej Rusi. Tegoż dnia *Słowo* i *Proton*, które pokwapiły się zapewne uroczyste wystąpić z powodu oswobodzenia o. Naumowicza, zostały skonfiskowane przez austriackie władze konstytucyjne. Historia procesu pp. Płoszczańskiego, Naumowicza, Załuskiego i innych naturalnie zbyt jeszcze jest pamiętną dla wszystkich, ażebyśmy potrzebowali objaśniać, dlaczego społeczeństwo rosyjskie głęboko sympatyzuje z uwolnieniem człowieka, którego cała wina i całe przestępstwo zawierały się tylko w przeciwdziałaniu polsko-jezuickiej sprawie. Należy się spodziewać, że oswobodzenie z więzienia da o. Naumowiczowi możność przejść zupełnie otwarcie z unji do prawosławia, co uległo opóźnieniu z powodu nadzwyczajnych okoliczności. Jakkolwiek bądź, fakt ten w sprawie podejmowania w Galicji ducha narodowego powinien odegrać niemałą wagę: niepróżno też obchodzony on tam był z tak ogólną narodową uroczystością.”

Kijów 31-go sierpnia. — Z inicjatywy metropolity

Platona ma się odbyć w Kijowie zjazd biskupów prawosławnych: wołyńskiego, podolskiego, chersońskiego, kiszyniewskiego, czernihowskiego i poławskiego. Celem zjazdu ma być obmyślenie środków przeciw szerzeniu się sztyndyzmu i sprawa otwierania szkół cerkiewno-parafialnych.

Kijów 31-go sierpnia. — W *Kijewlaninie* czytamy: „Przy otwarciu uniwersytetu św. Włodzimierza, na etacie mieściła się pozycja lektora języka polskiego; posadę tę oddano dawnemu lektorowi języka angielskiego w liceum krzemienieckim Mikulskiemu, który jednocześnie został mianowany bibliotekarzem. W r. 1835-ym Mikulski wyszedł ze służby, a język i literaturę polską czasowo wykładał Józef Korzeniowski, będący podówczas adjunktem przy katedrze literatury łacińskiej, ale wykłady te przerwały się już w r. 1837-ym. W r. 1836-ym w celu wyszukania lektora języka polskiego ogłoszono konkurs, na który nadesłano siedm prac, rozpatrzonych następnie przez komisję, złożoną z profesorów. Trzy z tych prac komisja uznała za dostateczne. Po otworzeniu kopert okazało się, że najlepszej z tych prac autorem był szlachcic z gubernji grodzieńskiej Józef Kraszewski. Rada uniwersytecka zawiadomiła go o tem i zażądała od niego przedstawienia dokumentów, a jednocześnie odniosła się do gubernatora grodzieńskiego po informacje o konducie i sposobie myślenia Kraszewskiego. Gubernator bezzwłocznie odpowiedział, że Kraszewski znajdował się pod sądem za naganne zachowanie się w r. 1830-m i że dopiero w r. 1832-m otrzymał Najwyższe przebaczenie, z tem jednakże zastrzeżeniem, ażeby znajdował się pod najostrzejszym nadzorem policji i miejscowych władz cywilnych. Wobec tego wileński generał-gubernator nie pozwolił Kraszewskiemu wstępować do służby, a zwłaszcza w branży edukacyjnej. Z dwóch pozostałych kandydatów jeden nie odpowiadał wszystkim warunkom, a drugi rzekł się sam kandydatury. W tymże samym czasie rada uniwersytecka roztrząsała projekt stałej ustawy dla uniwersytetu św. Włodzimierza, tymczasem zaś ustawa była zatwierdzona tylko na cztery lata i termin jej upływał w r. 1838-ym. Rada uznała za pożyteczniejsze ustanowić osobną katedrę historii literatur słowiańskich narzeczy, a w tej liczbie i literatury polskiej, oddzielnego zaś lektora polskiego języka znalazła zbyt cennym. Na tem też rzecz stanęła. Niebawem zaszły znane wypadki r. 1839-go w uniwersytecie św. Włodzimierza, których naturalnem następstwem było zniesienie pozycji lektora polskiego języka. Myśl wznowienia lektury języka polskiego w uniwersytecie powstała znowu po wielu latach, w początkach panowania Cesarza Aleksandra II-go, ale i wówczas nie było jej sądzonem wejść w wykonanie.”

Z OSTATNIEJ POCZTY.

Budapeszt 31-go sierpnia. — Policja tutejsza wpadła na trop nowego zamachu anarchistów, który przygotowywano, jako zemstę za śmierć Stellmachera. Odbyto rewizję u 18-letniego robotnika Edmunda Tetzla w chwili, gdy odbywała się u niego schadzka anarchistów pod przewodnictwem Arnolda Mrny. Znalezione mnóstwo pism podburzających, formy przeznaczone do odlewu bomb dynamitowych, tudzież mistery przyrząd do przesyłania dynamitu w małych ilościach. Czterech anarchistów odstawiono do granicy przedlitawskiej, ponieważ przybyli do Pesztu z drugiej połowy monarchji.

Bruksela 31-go sierpnia. — Manifestacja liberałów rozpoczęła się dziś o godzinie 2-iej, a skończyła około 5-iej. Uczestniczyło w niej około 90,000 ludzi. Deputacja odniosła adres do pałacu królewskiego. Pokój nie został ani przez chwilę zakłócony.

Paryż 31-go sierpnia. — Eskarda admirała Courbota stoi ciągle pod Mat-Sonem. Przypuszczają, że uda się ona w kierunku zatoki Peczeli, a potem, skoro wojska francuskie w Tonkinie zbliżą się do prowincji Kwang-Si, zaatakuje Kanton.

Paryż 31-go sierpnia. — Podczas festynu strzeleckiego w lasku Vincennes, urządzonego przez ligę patriotów, pochód ugrupował się przed pawilonem Alzacji i Lotaryngji; tu Deroulède pozdrowił delegatów ministerstwa wojny i podniósłszy waleczność żołnierzy francuskich w Chinach i Tonkinie, zawołał: „Umiejmy spodziewać się i czekać!”

Rzym 1-go września. — Dzienniki katolickie zamieszczają w dniu jutrzejszym encyklikę papieską do całego episkopatu katolickiego, wzywającą do modłów o zwycięstwo kościoła i ocalenie Włoch od nieszczęścia cholery.

TELEGRAMY

„KURJERA WARSZAWSKIEGO”.

Berlin 2-go września.

Pomiędzy księciem Bismarkiem i baronem Cource-

iem w Warcinie ułożone zostały warunki nader korzystne dla handlu niemieckiego w Chinach.

Paryż 2-go września.

Ajencja Havasa zaprzecza prawdziwości pogłoski, jakoby Chiny wypowiedziały wojnę Francji.

Paryż 2-go września.

Paris donosi, iż admirał Courbet opuścił Mat Son i udał się prawdopodobnie ku wyspie Hainan. 500 żołnierzy francuskich z Kochinchiny udaje się do Kelungu.

Paryż 2-go września.

Ajencja Hawasa donosi: „W Szanghaji krąży pogłoska, że Li-Hung-Chang pozbawiony został stopni wojskowych. Wypędzenie wszystkich francuzów z terytorjum cesarstwa chińskiego jest oczekiwaniem każdej chwili.”

Petersburg 2-go września.

Zarządzający ministerjum marynarki wyjeżdża w celu zwiedzenia portów i instytucji czarnomorskich.

Petersburg 2-go września.

Specjalna komisja przy ministerjum oświecenia pracuje nad kwestją rozwinięcia szkół profesjonalnych.

Petersburg 2-go września.

Gazeta *Głos* uznana została jako ostatecznie zamknięte wydawnictwo.

Cholera

Ostatnia pocztą.

Paryż 31-go sierpnia. — W ostatnich 24-ch godzinach zmarło w Marsylii na cholere osób 9, w Tulonie 2, w dep. Pirenejów Wschodnich 11, w dep. Héroult 5, w dep. Aude 7.

Rzym 31-go sierpnia. — Wczoraj zmarło na cholere w prowincjach: Bergamo 6 osób, Bologna 2, Campobasso 3, Cuneo 17 (większa część w Buska), w Genui 17 (głównie w Spezzii), w Massa Carrara 3, w Neapolu 1, w Parmie 3, w Turynie 2.

Ostatnie telegramy.

Paryż 2-go września.

Cholera wybuchła w Alicante (port na południowo-wschodnim wybrzeżu Hiszpanji; przyp. tłum.).

Rzym 2-go września.

W prowincjach włoskich dotkniętych cholera, zachorowało w ciągu dnia wczorajszego osób 120, zmarło 74.

GIEŁDA

dnia 2-go września 1884-go roku.

Bez szacowań porannych zmuszona obchodzić się giełda warszawska w dniu dzisiejszym, opierając się jeszcze na wczorajszych bezmiennych notowaniach urzędowych, również bezmiennie się trzymała co do walut obcych. Ruch był bardzo mały oprócz weksli na Berlin, któremi dosyć żywo obracano, tem więcej, iż kupowała jedna z poważnych instytucji miejscowych. Niemniej przeto przy żądaniach i kursach początkowych, równie wysokich jak wczoraj, dążenie zniżkowe rozwinęło się nawet silniej niż wczoraj.

Weksle długoterminowe na Berlin ofiarowywane były z początku po 48.60 — płacono 48.57 1/2 i później coraz niżej aż do 48.52 1/2; krótkoterminowymi obracano od 48.47 1/2 aż do 48.40 i 48.37 1/2, a nawet w końcu po 48.35 oddawano.

Na pomniejsze miasta niemieckie nie robiono żadnych interesów.

Na Londyn 9.85 żądano, przy płaceniu 9.84 w ilościach nieznacznych.

Na Paryż 39.37 1/2 — o 2 1/2 kop. niżej. Kupowano mało i tylko na początku po 39.37 1/2.

Na Wiedeń bez obrotów, 81.40 żądano za 100 florenów w wekslach krótkoterminowych.

Papiery ciągle słabo.

Listy likwidacyjne, których dziś odbywa się losowanie, w większych odcinkach sprzedawano po 87.85.

Miejskimi nie dokonywano tranzakcyj.

Pożyczka wschodnia 93.65 w żądaniu lecz bez kupujących.

Listy zastawne ziemskie bardzo słabo. Serji I ofiarowano po 97.35, 97.25, 97.10 wedle wielkości odcinków, bez nabywców; 96.55, 96.50, 96.43 za III żądano wedle wielkości odcinków. Kupiono partję

mieszane po 96.45. Serji IV 95.70 w żądaniu, po 95.50 oddawano.

Listy miejskie serji I były poszukiwane po 93.50 bez oddawców; serji II-iej 92.40 w żądaniu, za III płacono 92.10 przy żądaniu 92.25, IV ofiarowywane po 92.

Oblig po 91 ciągle jednakowo w żądaniu. Listy łódzkie 84.50, 83.50, 82.95.

Z akcyj kupowane jak wczoraj handlowe po 311.50 przy żądaniu 313. Za dyskontowe 312 płać chciano.

Inne akcje bez ruchu. Godzina 12 1/2. Usposobienie słabe, wyczekujące, kursa końcowe niezmienione.

WYKAZ DEPEŚ

otrzymanych przez warszawską centralną stację telegraficzną w dniu 1-ym września roku 1884-go, a niedoreczonych adresatom z powodu niedokładnych adresów:

Gutim nr 4, — Chobrzyński, Wspólna nr 6A, — Rabinowicz, hotel du Nord nr 7, — Koehler, Grzybowska 34 P. Katarzyna Banasik, — Lewin, — Irena Zawadzka, Hoża 27, — Luczyński, apteka Gessera, Aleja jerozolimska, — Jan Dobrzański, Ogrodowa 12, — Fecischer, Nałewki 38, — Chobrzyński, Wspólna 6A, — Farndell 33, Żurawia, — Iwan Fursow, gwardyjska batareja.

Od redakcji.

Numer dzisiejszy *Kurjera* uległ opóźnieniu z przyczyn od redakcji niezależnych.

TEATR A.

LETNI (w ogrodzie Saskim). Dziś: „Narzeczony”. Jutro: „Mój kolega”. — NOWY (przy ulicy Królewskiej). Dziś: „Zemsta pana Martin” i „Dziwacy”. Jutro: „Córka pani Angot”.

— Kantor *Kurjera Warszawskiego* przyjmuje prenumeratę w ilości 10 rs. na *Mapę poglądową Królestwa Polskiego* p. Jadwigi Woyciekiej. Mapa ta obejmuje, oprócz zwykłych szczegółów geograficznych, także wiadomości o bogactwach kopalnych ziemi, wszelkiego rodzaju gałęziach przemysłu, uprawie roli, typach ludowych i t. p. Słowem mapa uzwnętrznia całe życie społeczno-ekonomiczne kraju, dając dokładne wyobrażenie o głównych jego właściwościach. Po zamknięciu prenumeraty cena mapy wyniesie 15 rs. Mapa wyjdzie w pierwszym kwartale r. 1885-go. (992)

— Urząd starszych zgromadzenia kotlarzy zawiadamia panów majstrów, iż sesja półroczna odbędzie się d. 6-go b. m., w sobotę, o godz. 6-iej wieczorem, w mieszkaniu u podpisanego, Leszno 59, nadmienając, iż uczniowie, którzy nie są zapisani najmniej przed pół rokiem, na czeladników wypisywanymi nie będą. — *Wilhelm Hartmann*. (2770)

2769) Dr *Grodzki* leczy *choroby sekretne* oraz *niemoc* wskutek takowych. Aleksandra 15.

— Dr. *Thieme* powrócił do Warszawy. (Marszałkowska 38). (2768)

— Dr. *Polak*, Świętokrzyska 21, od 5 - 6 po południu. (2759)

— Dr. *Władysław Belkie* powrócił z zagranicy. (2763)

— *Lekcje zbiorowe fortepianu*. E. Nowakowski, b. prof. Instytutu muz. Smolna 5. (2657)

— *Ant. Krajewska*, właścicielka fabryki kwiatów (Niecała nr 8) wyjechała za granicę. (2715)

— *Stanisław Belza*, adwokat przysięgły i obrońca konsystorski, powrócił do Warszawy (ulica Długa nr 22). (2773)

— *Henryk Hobiński*, pianista, powrócił z zagranicy do Warszawy. Plac Warecki, gmach pocztowy. (2772)

Karolina Benjamin,

właścicielka magazynu nowości przy ulicy Niecałej nr 8, zaopatrzysz magazyn w najnowsze artykuły na sezon jesienny, powróciła z zagranicy. (2752)

— *W. Lityński*. Profesor Instytutu muzycznego, powrócił do Warszawy. Krucza 6. (2756)

KORESPONDENCJE PRYWATNE.

— *Nieszczęśliwym*. — Jeżeli biedni na tem skorzystać mogą... oczekuję poznania w środę o 6-iej w Ogrodzie. (2779)

Kurs giełdy warszawskiej:

Dnia 2-go września 1884 r.

W e k s l e:	Żąd.	Plac.
Berlin 100 mar. z krótk. ter.	48.50	—
Londyn 1 funt sterl. " "	9.85	—
Paryż 100 franków " "	39.37 1/2	—
Wiedeń 100 guld. " "	81.40	—
Papiery publiczne:		
5% Listy z. nowe z r. 1869 d.	97.35	—
" " " " " " " "	97.20	—
Listy zast. m. Warsz. serji I	93.75	—
" " " " " " " "	92.40	—
" " " " " " " "	92.25	—
Listy zast. m. Łodzi serji I	84.50	—
4% Listy likwidacyjne duże	—	—
" " " " " " " "	—	—
Bilety Banku Ces. ser. I, II i III	—	—
Ros. Poż. Premj. z roku 1864	—	—
I Pożyczka wschodnia rs. 100	93.65	—
II " " " " " " " "	93.65	—
III " " " " " " " "	93.65	—
Listy wileńskie długoter.	—	—
Akcje i obligacje:		
Obligacje miasta Warszawy	91. —	—
Akcje dr. żel. warsz.-w. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-b. rs. 100	—	—
Akcje dr. żel. warsz.-terespol.	—	—
Akcje dr. żel. fabryczno-łódzk.	—	—
Akcje Banku handl. w Warsz.	313. —	—
Akcje Banku dysk. w Warsz.	—	312. —
Akcje Banku handl. w Łodzi	—	—
Akcje warsz. Tow. ub. od ognia	—	—
Akcje warsz. Tow. fab. cukru	—	—
Akcje Tow. fab. cukru Józefów	—	—
Akcje Dobrz. Tow. fab. cukru	—	—
Akcje Tow. Lilpop, Rau i Lew.	—	—
Akcje Tow. zakł. przedz. Zaw.	—	—

Wartość kuponów:

Od Listów zast. nowych 5% kop. 97 1/2.
Od Listów z m. Warsz. s. I i II k. 209 1/11.
Od Listów zast. m. Łodzi kop. 168 1/11.
Od Listów likwidacyjnych kop. 100

Targi

NA PLACU WITKOWSKIEGO.

Dnia 2-go września 1884 r.

	Pud	Korze
	od	do
	od	do
	kopiejek	kopiejek
Pezen. 242—250 sm. i ord.	—	600 645
" " psra i dobra	—	650 660
" " biała	—	675 —
" " wyb. (nowa)	—	690 —
Żyto wyborowe 232 funt.	—	450 —
" " średnie (nowe)	—	475 480
" " wadliwe	—	500 512
Jęczmień 2 i 4 rzęd. 202 f.	—	—
Owies (nowy) . . . 141 f.	—	280 285
Gryka . . . 202 f.	—	—
Rzepak letni . . .	—	—
" " zimowy 212 funt.	—	—
Rzepak rapos zim. 212 f.	—	—
Groch polny 262 funt.	—	—
Ziemiaki . . .	—	—
Masło świeże funt . . .	—	—
" " solone pud. . .	—	—
Siana pud. . . 40 50	—	—
Słomy pud. . . 20 25	—	—
Drzewo opał. twar. s. kub.	—	—
" " miękkie "	—	—

Cena okowity:

z dnia 2-go września 1884 roku.
Hurt. skład. garniec rs. 2 kop. 60
" " wiadro rs. 7 kop. 99 1/2

WAŻNE DLA DAM.

Perjodycznie, co pewien czas w ogłoszeniach różnych przedsiębiorców nauki krawieczyzny, zjawiają się zjadliwe napaści, nie na mnie osobiście, lecz na system, którego jestem przedstawicielem, to jest na traktowanie krawiectwa nie jako ręcznego rzemiosła, lecz jako nauki i sztuki. Dla mnie szkoda zład żadna, lecz oświecona publiczność zapewne nie da wmówić w siebie, że nauka jest szkodliwa, że książka zamęt w głowie sprawia, że dawniej choć książek nie znano, krawcy byli przecie! i suknie lepiej krajano? — Napaści ludzi niepiśmiennych na druk, w ogóle, ludzi z ręcznego tylko wyrobku żyć mogących, na ulepszenia i maszynę udokładniające i ulgę w pracy przynoszące, powtarzają się zawsze i ciągle, ilekroć nowy wynalazek woła na nich znanymi słowy: **«trzeba się uczyć, przemiąć wiek złoty!»**

Nie możemy ganić zawistnym ich napaści, bo nie mogąc bronić swego zastarzałego, czas i pracę marnotrawiącego sposobu rzekomej nauki, muszą koniecznie choćby dla chwilowego podtrzymania swych kramików, atakować uznany w cywilizowanym świecie **nowy system.**

Najlepszą na te napaści odpowiedzią z mojej strony, będzie powołanie się na pracę moją drukami ogłoszoną p. t.: **«Najnowsza i najpraktyczniejsza metoda kroju sukien damskich»**, w 8-iej i 9-tej edycji, na udzielony mi **dyplom pochwalny** na wystawie w Moskwie, na przyznanie mi **patentu wynalazków**, we Francji, w Belgii i w innych państwach, na długoletnią praktykę, na szybki i pomyślny rozwój zakładów moich w Warszawie, Lwowie i Petersburgu i nadewszystko na głos wielu uczniów i uczennic moich, z których żadna, o ile wiem, z zakładów moich nie wyniosła pogardy dla książki, dla rysunku, w ogóle dla nauki i sztuki, jakimi się stała dziś krawieczyzna pod wpływem ogólnego dążenia do wzniesienia i uszlachetnienia wszystkiego, co do celów życia ludzkiego służy.

Zakład mój jak dawniej, tak i teraz ma na celu uwzględnienie tych dążeń, nauka w nim zawsze w tym kierunku prowadzi się i prowadzić będzie. Wpisy na kursy przyjmuję się każdorazowo. Cena nauki kroju i szycia rs. 15, podręcznik rs. 3 kop. 50, pomocnicza linijka krojowa rs. 1 kop. 50. — **K. Głodziński, Miodowa 1.** 2930

NAJWIĘKSZY WYBÓR. — NAJNIŻSZE CENY.

TAPETY

nowych, tegorocznych deseni, odznaczające się pięknoscią, ry-sunków i kolorytu, od najskromniejszych gatunków do wy-kwintnych stylowych i imitacji starodawnych tkanin,

POLECAJĄ

SEWERYN MAZUR i S-ka,

plac Teatralny b. pałac Blanka. 1874r

Fabryka Fortepianów i Pianin

JANA DÜTZ,

Elektoralna Nr 6,

posiada Fortepiany i Pianina najnowszej kon-strukcji, odznaczające się tonem silnym i grą elastycz-ną — sprzedaje po cenach przystępnych. — Fabryka przyjmuje reperacje i strojenia, które najakuratniej się wykonują. 2146R

Panna

zupełnie uzdatniona do strojów damskich, przyjemnej powierzchowności, może znaleźć dobrą i korzystną posadę w pierwszorzędnym **Magazynie w Kijowie.** — Wiadomość w **kantorze p. Lubelskiego, Leszno 14.**

Poszukuje się dla szkoły elementarnej fa-brycznej, dwu-klasowej, na wieś,

Starszego Nauczyciela,

któryby prócz innych urzędowo wymaganych win domości, dokładnie posiadał język niemiecki i poprawnie tym językiem mówić. Świa-dectwa i oferty złożyć w Biurze Ogłoszeń pp. Rajchmana i Frendlera, Senatorska 18, pod lit. G. C. B. 2149R

Wdowy M. A. POPOWA

WYŻSZE GATUNKI:

Wódka stołowa, kop. 55.—65.—75.
Wódki gorzkie, kop. 55.—75.—1 rs.
Nalewki, kop. 55.—70.—85.—1 rs.
Kijowskie Nalewki, po 1 rs.
Likiery, rs. 1.—1.50 i do 3 rs.
Rum i Cognac, kop. 75.—1 rs.
Naczynie przyjmujemy napowrót, po 5 k. but.

TOWARY CUKIERNICZE

Anastazji Eremiejewej i Synów,

Cukierki zawijane pud od 10.40—34 rs.
Cukierki nie zawijane " od 10.60—28 rs.
Frukta w cukrze, " 24 rs.
Marmolady,
Pastila, 26 rs.
Paty,
Konfitury z owoców i jagód, po 1 rs. st.
Syropy " " po 40 k. st.
Cukierki w pudełkach od 12 do 16 rs.
Biskwity, od 6 do 10 rs.
Pierniki, od 10 do 12 rs.
Kowryżki, od 6 do 10 rs.

MAKA

z Młyna Parowego Walcowego

Manniana wyż. gat. 2 rs. 80 k.
Krupczatka 2 rs. 40 k. i 2 rs. 60 k.
I gatunek 1 rs. 90 k. i 2 rs. 10 k.
II gatunek 1 rs. 30 k. i 1 rs. 50 k.
Manniane krupki, 3 rs.
Mąka odważana po 5 f., 10 f., 20 f., 1 pud,
2 pudy 20 f., 5 pudów.

Świece stearynowe newskie

1 f. 29 k., do 10 p. 11 rs. 40 k., do 50 pud.
11 rs. 35 kop. 100 pud. 11 rs. 30 k. 300 pud.
11 rs. 25 k., 500 pud. 11 rs. 20 k.

Karty do gry Fabryki Rządowej.

Handlującym rabat 8%.

Wyborowe gatunki Herbaty

NOWEGO ZBIORU,

Czarna rs. 1.20, 1.40, 1.60, 1.80, 2, 2.20, 2.50.
Kwiatowa rs., 3, 4, 5.
Zółta, zielona rs. 4, 5 i 8.

W SKRZYNIACH:

Kantońska, od 1 rs. do 1 rs. 80 k. za funt.
Kiachtyńska od 110 rs. do 180 rs., wagi
bliz. 100 f. za skrzynię.

KAWA

bezpośrednio sprowadzana:

Plaska: 12 rs. 50 kop., 13.25, 14.75, 15.25,
16.50 i 18.00 pud.
Okrągła: 19 rs. 50 k. i 21.50 k. za pud.
Cenniki wysyłamy i wydajemy na żądanie.

Składy herbaty, cukru, kawy, świec

mąki:

1) Nowy-Świat 31.—2) Róg Tłomackiego
i Rymarskiej 11.—3) Elektoralna 10.—
4) Marszałkowska 44.—5) Długa 11.—
6) Praga 7.

Bazyli Perłow i Synowie,

2150R Warszawa, Nalewki 10.

Ostrzeżenie.

Ostrzega się aby nikt nie nabywał re-wersu na 90 rubli, wystawionego w Sa-dzie gminnym Gzickim I-go okręgu War-szawskiej gubernji, na imię **Wojciecha Ciechomskiego** z Brzozowa, przez Józefa i Mariannę małżonków Michalskich z Nie-dzielskiej, dnia 30 Maja (11 Czerwca) 1884 r., gdyż takowy rewers podstępem schwyceny, unieważnia się, a nabywca rewersu nara-zi się na stratę pieniężną i odpowiedzialność są-dową. — **Józef i Marianna Michalscy.**

P. ŚLIŻYŃSKI, Nauczyciel tań-ców salonowych, rozpoczyna z dniem 30 Sierpnia wykład 6-ciu tańców naj-potrzebniejszych w 20-tu kilku lek-cjach do lat 50-ciu, z zas+owaniem do tegoż wieku, **Królewska 3.** 2902

FROTER

przyjmuje wszelkie obstalunki zaprawiania po-dłóg i posadzek terpentynową farbą, wykony-wa jak najrzetelniej. — Świętokrzyska 25, mieszkania 17. 2849

Przy „Koperniku“ do wynajęcia. Sklepy i Lokale,

ulica Aleksandra 21. Wiadomość u stróża.

Nadszedł świeży transport

POMADY

do czyszczenia metali,
Adalberta Vogta & Comp.

w BERLINIE,
odszczególnionej na tegorocznej wystawie
w Londynie złotym medalem za doskonały
wyrób.

Główny i wyłączny skład u
S. GLIŃSKIEGO,
Nowy-Świat 67
(w b. pałacu hr. Zamojskich). 2144

BIELIZNA

najtaniej, bo w mieszkaniu sprzedaje
wszelką bieliznę damską, męską i dziecięcą,
koszule męskie z madapolanu, gorsy wełnowe,
dubeltowe boczki, po rs. 1 kop. 60, płóciennę
koszulę damską, eleganckie kaftany i t. d.
Senatorska 18, mieszkania 20, na parterze.
Specjalna fabryka bielizny 2932

TEOFILI FUKS.

Nowo-otworzony Zakład Naukowy Żeński Teresy Trochanowskiej,

przy ulicy Zimnej 1.
Zapis uczennic przychodnich i pensjonarek
odbywa się codziennie. — Tamże przyjmują się
na stancję panienki uczęszczające do innych
zakładów naukowych. 2931

POSZUKUJĘ

K R Ó W!

Żądane kilkanaście sztuk **doborowych, dó-jek**, jeżeli być może z zobowiązaniem corocznej dostawy od Października do Grudnia. Czystość rasy nie jest konieczna, natomiast gwarancja za mleczność i zdrowotność ofiaro-wanych indywiduów wymagana. Przedewszyst-kiem pożądana oferta pp. hodowców. Upra-szam o oferty na 8—14-dniowe rasowe jało-żki do chowu i wysokocielne jałowice. Do sprzedania stadniki: 1 Szwyc (2-letni), 1 ho-lender i 1 Angeln (9-miesięcz), z mlecznych i zdrowych obór. — **Biuro Mleczarsko-Tech-niczne, Warszawa, Szkoła 6.** 2923

Przy rodzinie

jest do odnajęcia w każdym czasie pokój ze stołem, usługą i pianinem, dla panien kształ-cących się w Instytucie Muzycznym, mogą być nie pełnoletnie. Zapewnia się opieką. — Wiadomość od godz. 12 w połud. do 4 po-południu, **Mazowiecka 1, m. 21.** 2924

Nowo-otworzona 2928

Szkoła Rękodzielnicza dla dzieci od lat 8-miu.

Mam honor zawiadomić szan. rodziców i opiekunów, iż lekcje rozpoczyna się z dniem 1-m Października r. b., powierzone dzieci uczyć się będą w od. I-m: robót szydełkowych, kan-wowych, drutowych, szycia, cerowania, po-czątków koronkarstwa i t. p. W od. II-m: rękawicznictwa, kroju sukien i bielizny, wy-robów ze skóry, koronkarstwa, prania i pra-sowania, robót galanterijnych, gospodarstwa i t. p. — Zapis ulica Leszno 46, mieszk. 5, drugie piętro. — **Maria von Brensztejn.**

Książeczka

do nabożeństwa, francuska, mała, zgubio-na w przejściu od kościoła ewangelickiego do Saskiego placu. Znalazca raczy oddać za nagrodą na ulicę Miodową 6, m. 9. 2929

Lakier

St. Petersburskiej fabryki Braci Wasi-lewych do powozów, podłóg i metalo-wych rzeczy, sprzedaje po cenach fa-brycznych przy składzie skór. — **Kazi-mierz Mitrowski, Świętojańska 5/88, dawniej Paweł Grabowski.** 2925

MASZYNA PAROWA

balansierowa, systemu Woolfa,

z kondensacją i rozprężalnością (expensją), zmienną, o sile 40 koni, obecnie w ruchu będąca, z powodu powiększenia zakładu jest zaraz do odstąpienia.

Maszyna ta jest w zupełnie dobrym stanie o czym zaświadczyć mogą świeżo zdjęte diagramy.—Wiadomość w kantorze Stanisława Kropiwnickiego i S-ki, Warszawa, ulica Leszno 40A.

Korzystne kupno.

Dobra 93 włók, folwarków 4, każdy z oddzielną hypoteką, budowlę masiv murowane, odpowiednia ilość lasu i łąk, pałac i park, z inwentarzem żywym i martwym; młyn wodny, wieś kościelna.

Dobra 82 włók, w tem lasu włók 19, łąk włók 6, 2 folwarki, dwie oddzielne hypoteki; pałac, park; dwa młyny wodne, prócz tego inne stawy zarybione; w bliskości kolei i Warszawy, z odpowiednimi inwentarzami, oraz trzy mniejsze majątki, do sprzedania za gotówkę lub na zamianę na dom.—Bliższa wiadomość u Pełnomocnika, ulica Długa № 45, m. 4, od godz. 5 do 7-ej. 2904

L.A.S.

Do sprzedania las budulec w dominium Szwarocin, powiecie Sochaczewskim, 20 wiorst od Łowicza stacji K. Ż. W. B. i 10 wiorst od rzeki Wisły. Drzewo jest do sprzedania na sztuki większymi partjami. Wiadomość na miejscu. 2864

SZKOŁA

prywatna,

przygotowawcza do gimnazjów gruntownie, czego dała liczne dowody, **Grabowskiego**, № 7 Trębacka.—Zapis i egzamina uczni codziennie z wyjątkiem świąt. 2811

Maszyna parowa

z kotłem sily 40 koni, oraz 27 różnych maszyn do obróbki drzewa a specjalnie do kół dębowych, z kompletną transmisją, wszystko mało używane i w dobrym stanie, wypadkowo sprzedaje się za 3-cią część wartości, również jest do zbycia za niską cenę, znaczna partja części do kół i kłoców dębowych. Wiadomość w kantorze p. **F. Rembierz** w Warszawie, ul. Chmielna № 18, albo u p. **Wirpsza** w Bobrujsku. 2098R

OGIER

ciemno-gniady, postawny, młody, bez wad, w pojedynce i w parze wybornie chodzi, jak i **300 sztuk** topolowych desek, półcalówek, suchych, do sprzedania. Hoża № 2, stróż Ludwik wskaże. 2869

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE A. N. BOGDANOWA i Co w Petersburgu,

poleca nowo-wypuszczone gatunki Papierosów:

Borba po kop. 60 za 100 sztuk. — kop. 6 za 10 sztuk.
Slawa po rs. 1 za 100 sztuk, — kop. 10 za 10 sztuk.

Nabywając tytoń w liściach bezpośrednio w Turcji z najlepszych plantacji, Towarzystwo tuszy sobie, iż polecane papierosy zadowolnią najwybredniejszy smak PP. Konsumentów.

Nabywać można we wszystkich Składach tabaczych w Królestwie Polskiem, oraz w Składzie K. Tomaszewskiego & Comp., w Berlinie, Friedrichstrasse nr 93. 2040R

MAGASIN FRANÇAIS

przy rogu Krakowskiego-Przedmieścia i ulicy Trębackiej, w domu dawniej „Starej Poczty,”
zawiadamia Szanowną Publiczność, iż po otwarciu takowego, zaopatrzony został w znaczne zapasy **gotowych ubiorów męskich i dzieciennych**, wykonanych z najlepszych materiałów krajowych i zagranicznych, podług najnowszych fasonów.
Na każdej sztuce znajduje się cena.

Spodnie zimowe od rs. 6 do rs. 14.

Garnitury „ „ „ 19 „ 70.

Paletoty „ „ „ 19 „ 60.

Ubiorki i Paltociki dzieciinne od rs. 7 do 15.

Wielki wybór materiałów krajowych i zagranicznych na obstalunki podług miary.

Filje: w Kijowie, Charkowie i Rostowie nad Donem.

2148R

Nauka i wychowanie.

Nauczycielka muzyki z dyplomem, udziela lekcji u siebie i na mieście, przygotowuje do instytutu z wykładem zasad muzyki. — Tamże jest pomieszczenie dla panienki uczęszczającej do instytutu. Wspólna 28, mieszkania 12. 13050

Młoda nauczycielka z patentem wyższym (gimn. III), posiadająca języki i przedmioty klasyczne, poszukuje lekcji lub korepetycji. Wspólna № 21, m. 20. 12560

Nauczycielka muzyki z patentem, udziela lekcji u siebie i na mieście, oraz jest pomieszczenie dla nauczycielki. Żurawia 18, mieszkanie 22, w ofieynie. 13051

Nauczyciel gruntownie i fundamentalnie według najnowszych zasad pedagogicznych przygotowujący uczniów do szkół rządowych, poszukuje lekcji na godziny. Oferty w kantorze Kurjera Warsz. pod lit. A. B. C. 12416

Nauczycielka z patentem II gimnazjum, posiadająca muzykę, języki: francuski i niemiecki, udziela lekcji i korepetycji. Żłota № 37, mieszkania 5. 13108

Student uniwersytetu poszukuje lekcji, może przyjąć także kondycję. Adresy składać w kiosku: róg Chmielnej i Brackiej pod literami N. Y. 13076

Lekcyj języka niemieckiego z dobrym wykładem gramatycznym i z konwersacją udzielam za przystępną cenę. Wiadomość od godziny 12 do 4. Widok 17, m. 11. 13196

Nauczycielka z patentem gimnazjum III, posiadająca ruski, francuski i niemiecki, udziela lekcji na godziny. Orla 7, m. 20, między godz. 10 i 12 rano lub 3 i 5 po południu.

Edukacja panienek, korepetycje, fortepian. — Także pomieszczenie dla pensjonarki lub uczennicy instytutu muzycznego u b. przełożonej pensji. Świętojańska 2, II-e piętro, m. 6.

Maria Gruszezyńska b. artystka warszawskiej opery, udziela lekcje śpiewu i muzyki, mając własny fortepian, przyjmuje lekcje i w domu. Żłota № 18, m. 25, od g. 9 do 12.

Prof. de Préchamps, Długa 23. Kilka francuzek wykształconych z muzyką i bon, do umieszczenia zaraz. 12800

Nauczycielka muzyki z patentem instytutu, posiadająca języki: francuski i niemiecki, poszukuje demi-place i lekcji na godziny. Bracka, róg Alei, w sklepie W. Jędrzejewskiego. 13164

Korepetycyj lub lekcji poszukuje student uniwersytetu. Warecka 7, m. 54. Zastać można od godziny 3 do 5. 13177

Nauczycielka z patentem poszukuje stałego miejsca w Warszawie. Wiadomość: ul. Chmielna № 13, mieszkania 12. 13172

Francuzka z wyższym dyplomem udziela lekcje na mieście i u siebie, „cours de conversation.” Świętokrzyska 14. 13178

Student filologii poszukuje lekcji lub korepetycji. Leszno 48, mieszkania 1. 2030

Nauczycielka z patentem, znająca języki: polski, francuski, ruski, niemiecki i angielski, udziela lekcje i korepetycje. Ogrodowa № 17, mieszkania № 23. 13174

Stancja dla uczniów gimnazjum 5-go, z zapewnieniem troskliwej opieki, pomocy w naukach, oraz konwersacji niemieckiej; fortepian w miejscu. Wileza № 22, mieszkanie 9. 13139

Instytutka z doskonałym francuzkim i muzyką, poszukuje lekcji. Adresy: kiosk, róg Chmielnej i Zielnej. 13100

Potrzebny jest na wieś młody człowiek, z odpowiednią naukową kwalifikacją, katolik, dla przygotowania 11-letniego chłopca do 2-ej klasy gimnazjum filologicznego i do dozorowania młodszego chłopca. Wiadomość w księgarni G. Sennewalda, ulica Miodowa № 4.

Angielka z Londynu z dyplomem życzy dostać demi-place. Udziela w wolnych godzinach lekcji konwersacji. Żurawia № 3, Schronienie nauczycielek. 13166

Bona niemka poszukuje miejsca do dzieci Bna wyjazd. Wiadomość: ul. Miodowa № 3, mieszkania 51. 13163

Potrzebny nauczyciel niemieckiego z korespondencją. Nowiniarska 5, u Herszberga, od godziny 10—4. 13150

Niemka potrzebna jest zaraz na demi-place lub na stałe do konwersacji i nauki. Ulica Nowolipie № 39, mieszkania 6. 13129

Francuzka potrzebna jest, która by za mieszkaniem mogła udzielać parę godzin lekcji. Wiadomość: Wspólna № 11, m. 11. 13201

Przyjmuje panny na stancje od 200 do 250 rs. Chmielna 26, stróż wskaże. 13160

Z upoważnienia władzy przyjmuje uczenie na stancje. Śliska 40. Kołnośka. 13212

Posady i Prace.

Panna do odrabiania staniów, kompletnie uzdolniona, potrzebna do pracowni K. Bielewskiej. Chmielna № 3. 13003

Jeometra poszukuje robót. Oferty przyjmujcie kantor Kurjera Warszawskiego pod adresem „Plan.” 12815

Piwowar z małym kapitałem, potrzebny zaraz na prowincję. Warunki bardzo korzystne. Oferty pod lit. B. B., przyjmujcie kantor Kurjera Warszawskiego. 13078

Czytelnik dwóch polskich gazet, od 11—13 lat, z pensją, życiem i mieszkaniem, potrzebny. Mokotów, w parku W. Szustra, m. 27.

Osoba inteligentna, oszczędna, znająca się dobrze na kuchni, gospodarstwie, życzy miejsca za życie. Wiadomość w kiosku, Plac św. Aleksandra 13168

Panna do maszyny Wilsona, oraz panny uzdatnione do spódnice i do staniów potrzebne są. Nowogrodzka 27, m. 12. 13067

Poszukuje się administracji majątkowej, fabrycznej lub handlowej, na warunkach wypłaty w ratach, zakontraktowanej sumy szacunkowej. Oferty przyjmuje kantor Kurjera pod lit. K. 100. X. 12816

Kucharz znający dobrze swój fach, będąc lat dwadzieścia w jednym domu, poszukuje obowiązku w Warszawie lub na wsi. Adres: Wspólna № 8, mieszkanie 10. 13145

Potrzebna jest bona niemka, w średnim wieku, ze świadectwami, umiejająca roboty i mogąca wyręczyć w gospodarstwie. Wiadomość: Wolska 15. 13157

Potrzebny magazynier, z kaucją rs. 500. Wiadomość: Leszno № 68, do 9 rano. 13200

Potrzebny jest lokaj, z dobrą i pewną rekomendacją. Wiadomość: Wspólna № 11, mieszkania 11. 13202

Osoba znająca dokładnie kroić, życie kra- wieczyny i bielizny, życzy zajęcia w domu prywatnym. Może też ze swoją maszyną. Żurawia 19, mieszkanie 24. 13203

Potrzebna jest sklepowa, do sprzedaży pieczywa, z kaucją rs. 100. Firmańska № 3.

Buchhalter z patentem ukończenia szkoły handlowej Kronenberga, poszukuje odpowiedniej posady. Oferty składać w biurze Rajchmana i Frenclera, Senatorska 18, pod lit. M. T. G. 2027

Potrzebny jest oficjalista do gospodarstwa na wieś, z dobrą rekomendacją i kaucją do rs. 500 w papierach jako rekolejnia, gdyż kasę prowadzić będzie. Wiadomość w kantorze tegoż pisma zostawić pod lit. B. B. 100.

Panna potrzebna jest do staniów i upina nia na stałe. Kurowska, Żłota 12. 13043-

